

PADOMES REGULA (ES) 2016/1104**(2016. gada 24. jūnijs),****ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem un nolēmumu atzīšanu un izpildi reģistrētu partnerattiecību mantisko seku jomā**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu (ES) 2016/954 (2016. gada 9. jūnijs), ar ko atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem un nolēmumu atzīšanu un izpildi starptautisku pāru mantisko attiecību jomā, aptverot gan laulāto mantiskās attiecības, gan reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Savienība ir noteikusi sev mērķi uzturēt un pilnveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jo īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.
- (2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 81. panta 2. punkta c) apakšpunktu šādi pasākumi var ietvert pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt saderību starp dalībvalstīs piemērojamiem noteikumiem par tiesību normu un jurisdikcijas kolīziju.
- (3) Eiropadomes Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī kā pamatu tiesu iestāžu sadarbībai civillietās apstiprināja spriedumu un tiesu iestāžu citu nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu un aicināja Padomi un Komisiju pieņemt pasākumu programmu, lai īstenotu šo principu.
- (4) Komisija un Padome 2000. gada 30. novembrī pieņēma pasākumu programmu par nolēmumu savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu civillietās un komercietās ⁽³⁾. Minētajā programmā pasākumi, kas attiecas uz kolīziju normu saskaņošanu, ir norādīti kā pasākumi, kuri veicina nolēmumu savstarpēju atzīšanu, un tajā ir paredzēts izstrādāt tiesību aktu laulāto mantisko attiecību lietās un lietās par mantiskajām sekām nelaulāta pāra šķiršanās gadījumā.
- (5) Eiropadome 2004. gada 4. un 5. novembra sanāksmē Briselē pieņēma jaunu programmu ar nosaukumu "Hāgas programma brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā" ⁽⁴⁾. Šajā programmā Padome aicināja Komisiju iesniegt Zaļo grāmatu par normu kolīziju lietās, kas saistītas ar laulāto mantiskajām attiecībām, ietverot jautājumu par jurisdikciju un savstarpēju atzīšanu. Programmā ir arī uzsvērtā nepieciešamība pieņemt tiesību aktu šajā jomā.

⁽¹⁾ OVL 159, 16.6.2016., 16. lpp.⁽²⁾ 2016. gada 23. jūnija atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts*).⁽³⁾ OVC 12, 15.1.2001., 1. lpp.⁽⁴⁾ OVC 53, 3.3.2005., 1. lpp.

- (6) Komisija 2006. gada 17. jūlijā pieņēma Zaļo grāmatu par normu kolīziju lietās, kas saistītas ar laulāto mantiskajām attiecībām, ietverot jautājumu par piekritību un savstarpēju atzīšanu. Saistībā ar šo zaļo grāmatu notika plašas apspriedes par grūtībām, ar ko pāri Eiropā saskaras, atbrīvojoties no kopīgā īpašuma, un par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Zaļajā grāmatā ir izskatīti arī visi starptautisko privāttiesību jautājumi, ar ko saskaras pāri, kuri stājušies savienībā, kas nav laulība, tostarp pāri reģistrētās partnerattiecībās, kā arī šiem pāriem raksturīgi jautājumi.
- (7) Eiropadome 2009. gada 10. un 11. decembra sanāksmē Briselē pieņēma jaunu daudzgadu programmu ar nosaukumu "Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā" (¹). Minētajā programmā Eiropadome puda uzskatu, ka savstarpējā atzīšana būtu jāattiecina arī uz jomām, kuras vēl nav aptvertas, tomēr ir būtiskas ikdienas dzīvē, piemēram, mantiskās sekas pāra šķiršanās gadījumā, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu tiesību sistēmas, tostarp sabiedrisko kārtību (*ordre public*), un valstu tradīcijas attiecīgajā jomā.
- (8) Turklāt "2010. gada ziņojumā par Eiropas Savienības pilsonību: likvidējot šķēršļus Eiropas Savienības pilsoņu tiesību īstenošanai", kas tika pieņemts 2010. gada 27. oktobrī, Komisija paziņoja, ka tiks pieņemts tiesību akta priekšlikums, lai novērstu šķēršļus, kas traucē personām brīvi pārvietoties, un jo īpaši problēmas, ar ko pāri saskaras savas mantas pārvaldībā vai sadalē.
- (9) Komisija 2011. gada 16. martā pieņēma priekšlikumu Padomes regulai par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi laulāto mantisko attiecību lietās un priekšlikumu Padomes regulai par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām.
- (10) 2015. gada 3. decembra sanāksmē Padome secināja, ka nav iespējams panākt vienprātību, lai pieņemtu priekšlikumus regulām par laulāto mantiskajām attiecībām un reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, un tāpēc Savienība kopumā nevar pieņemt termiņā sasniegt šādas sadarbības mērķus.
- (11) No 2015. gada decembra līdz 2016. gada februārim Beļģija, Bulgārija, Čehijas Republika, Vācija, Grieķija, Spānija, Francija, Horvātija, Itālija, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Austrija, Portugāle, Slovēnija, Somija un Zviedrija iesniedza Komisijai lūgumu, kurā tās norādīja, ka vēlas savā starpā izveidot ciešāku sadarbību attiecībā uz starptautisku pāru mantiskajām attiecībām un konkrēti šādās jomās: jurisdikcija, piemērojami tiesību akti, nolēmumu atzīšana un izpilde laulāto mantisko attiecību lietās, jurisdikcija, piemērojami tiesību akti un nolēmumu atzīšana un izpilde lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, un lūdza Komisiju iesniegt priekšlikumu Padomei. Kipra ar vēstuli Komisijai 2016. gada martā izteica savu vēlmi piedalīties ciešākas sadarbības izveidošanā; Kipra pēc tam šo vēlmi atkārtoja Padomes darba gaitā.
- (12) 2016. gada 9. jūnijā Padome pieņēma Lēmumu (ES) 2016/954, atļaujot šādu ciešāku sadarbību.
- (13) Saskaņā ar LESD 328. panta 1. punktu, izveidojot ciešāku sadarbību, tai jābūt pieejamai visām dalībvalstīm, ja tās ievēro līdzdalības nosacījumus, kas noteikti lēmumā, ar kuru dod šādas sadarbības atļauju. Tai jābūt tām pieejamai arī jebkurā citā laikā, ja papildus minētajiem nosacījumiem tās ievēro šajā sakarā jau pieņemtos aktus. Komisijai un dalībvalstīm, kas iesaistās ciešākā sadarbībā, būtu jānodrošina, ka līdzdalība tiek sekmēta iespējami lielākam dalībvalstu skaitam. Šai regulai būtu jāuzliek saistības kopumā un vajadzētu būt tieši piemērojamai tikai dalībvalstīs, kas piedalās ciešākā sadarbībā attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem un nolēmumu atzīšanu un izpildi starptautisku pāru mantisko attiecību jomā, aptverot gan laulāto mantiskās attiecības, gan reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas, piemērojot Lēmumu (ES) 2016/954 vai piemērojot lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar LESD 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu.
- (14) Saskaņā ar LESD 81. pantu šī regula būtu jāpiemēro saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, kurām ir pārrobežu elementi.

(¹) OVC 115, 4.5.2010., 1. lpp.

- (15) Lai nelaulātiem pāriem nodrošinātu tiesisko noteiktību attiecībā uz to mantu, kā arī zināmu paredzamību, būtu lietderīgi vienā tiesību aktā iekļaut visus noteikumus, ko piemēro reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām.
- (16) Veidi, kādā savienība, kas nav laulība, ir noteikta dažādu dalībvalstu tiesību aktos, atšķiras, un tāpēc būtu jānosaka atšķirība starp pāriem, kuru savienība ir institucionāli atzīta, reģistrējot partnerattiecības publiskā iestādē, un pāriem, kuri dzīvo faktiskā kopdzīvē. Pat ja dažas dalībvalstis paredz šādas faktiskās savienības, tās vajadzētu nošķirt no reģistrētām partnerattiecībām, kurām ir oficiāls raksturs, kas ļauj ņemt vērā to īpatnības un definēt tām piemērojamos noteikumus Savienības tiesību aktos. Lai veicinātu iekšējā tirgus pareizu darbību, ir nepieciešams novērst šķēršļus to personu brīvai pārvietošanās, kuras ir stājušās reģistrētās partnerattiecībās, jo īpaši tos šķēršļus, kas tādiem pāriem rada grūtības viņu mantas pārvaldībā un sadalē. Lai sasniegtu minētos mērķus, šajā regulā būtu jāapvieno noteikumi par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu, publisko aktu un tiesas izlīgumu atzīšanu vai attiecīgā gadījumā akceptēšanu, izpildāmību un izpildi.
- (17) Šai regulai būtu jāattiecas uz jautājumiem, kas izriet no reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām. Jēdziens "reģistrētas partnerattiecības" šajā regulā būtu jādefinē tikai šīs regulas vajadzībām. Šā jēdziena faktiskajam saturam būtu jāpaliek definētam dalībvalstu tiesību aktos. Nekam šajā regulā nevajadzētu uzlikt par pienākumu dalībvalstij, kuras tiesību aktos reģistrētu partnerattiecību institūts nav pazīstams, savos tiesību aktos to paredzēt.
- (18) Šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj visi civiltiesību aspekti saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, aptverot gan partneru mantas pārvaldi, gan atbrīvošanos no īpašuma, jo īpaši sakarā ar pāra šķiršanos vai viena partnera nāvi.
- (19) Šī regula nebūtu jāpiemēro citām civiltiesību jomām, kā vien reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām. Skaidrības labad vairāki jautājumi, ko varētu uzskatīt par saistītiem ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, būtu nepārprotami jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (20) Tādējādi šī regula nebūtu jāpiemēro jautājumiem par partneru vispārējo tiesībspēju un rīcībspēju, tomēr šai izslēgšanai nebūtu jāattiecas uz viena vai abu partnere partneru konkrētām pilnvarām un tiesībām saistībā ar īpašumu – vai nu viņu pašu starpā, vai attiecībā uz trešām personām, jo šīm pilnvarām un tiesībām būtu jāietilpst šīs regulas darbības jomā.
- (21) Šī regula nebūtu jāpiemēro citiem prejudiciāliem jautājumiem kā, piemēram, reģistrētu partnerattiecību pastāvēšana, spēkā esamība vai atzīšana, uz ko attiecas dalībvalstu tiesību akti, tostarp to starptautisko privāttiesību noteikumi.
- (22) Tā kā uzturēšanas saistības starp partneriem reglamentē ar Padomes Regulu (EK) Nr. 4/2009 ⁽¹⁾, tās būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas, tāpat kā jautājumi par mirušā partnera atstātā mantojuma mantošanu, jo uz tiem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 650/2012 ⁽²⁾.
- (23) Jautājumi par tiesībām starp partneriem nodot vai korigēt vecuma vai invaliditātes pensijas tiesības – neatkarīgi no to veida –, kas iegūtas reģistrētu partnerattiecību laikā un kas nav devušas pensijas ienākumus reģistrēto partnerattiecību laikā, ir jautājumi, kam vajadzētu būt izslēgtiem no šīs regulas darbības jomas, ņemot vērā dalībvalstīs pastāvošās konkrētās sistēmas. Tomēr šāda izslēgšana būtu jāinterpretē sašaurināti. Tādējādi šai regulai būtu jo īpaši jāreglamentē jautājums par pensijas aktīvu klasifikāciju, par summām, kas vienam partnerim jau ir izmaksātas reģistrēto partnerattiecību laikā, un par iespējamu kompensāciju, kas tiktu piešķirta, ja pensija ir pieteikta sistēmā ar kopīgiem aktīviem.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi (OV L 201, 27.7.2012., 107. lpp.).

- (24) Ar šo regulu būtu jāatļauj, ka reģistrēto partnerattiecību mantisko seku rezultātā rodas vai tiek nodotas tiesības uz nekustamo vai kustamo īpašumu, kā tas noteikts tiesību aktos, kas piemērojami reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām. Tomēr tai nevajadzētu skart ierobežoto skaitu (*numerus clausus*) *in rem* tiesību, kas sastopamas dažu dalībvalstu tiesību aktos. Nevajadzētu prasīt, lai dalībvalsts atzīst *in rem* tiesības attiecībā uz īpašumu, kas atrodas minētās dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgās *in rem* tiesības nav noteiktas tās tiesību aktos.
- (25) Tomēr, lai partneri varētu citā dalībvalstī izmantot tiesības, kas viņiem radušās vai nodotas reģistrētu partnerattiecību mantisko seku rezultātā, šajā regulā būtu jāparedz nezināmu *in rem* tiesību pielāgošana vislīdzvērtīgākajām tiesībām minētās citas dalībvalsts tiesību aktos. Saistībā ar šādu pielāgošanu būtu jāņem vērā konkrēto *in rem* tiesību mērķi un nolūki, un ar tām saistītās sekas. Lai noteiktu valsts vislīdzvērtīgākās tiesības, var sazināties ar tās valsts iestādēm vai kompetentajām personām, kuras tiesību akti tiek piemēroti reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, lai gūtu papildu informāciju par tiesību būtību un to radītajām sekām. Minētajā nolūkā varētu izmantot pastāvošos tīklus tiesu iestāžu sadarbības jomā civillietās un komerclietās, kā arī jebkādu citus pieejamus līdzekļus, kas palīdzētu izprast ārvalstu tiesību aktus.
- (26) Šajā regulā skaidri paredzētajai nezināmo *in rem* tiesību pielāgošanai nebūtu jāliedz šīs regulas piemērošanas kontekstā izmantot citas pielāgošanas formas.
- (27) Prasības par nekustamā vai kustamā īpašuma tiesību reģistrāciju reģistrā būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tāpēc tas, ar kādiem juridiskiem nosacījumiem un kā jāveic reģistrācija (attiecībā uz nekustamo īpašumu – *lex rei sitae*) un kuru iestāžu, piemēram, zemesgrāmatu nodaļu vai notāru, ziņā ir pārbaudīt, vai ir izpildītas visas prasības un ka iesniegtā vai sagatavotā dokumentācija ir pietiekama vai ka tajā ir iekļauta vajadzīgā informācija, būtu jānosaka pēc tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgais reģistrs. Iestādes jo īpaši var pārbaudīt, vai reģistrācijai iesniegtajā dokumentā minētās partnera tiesības uz īpašumu ir kā tādas reģistrētas reģistrā vai ir citādi pierādītas saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs. Lai novērstu dokumentu dublēšanos, reģistrācijas iestādēm būtu jāakceptē tādi dokumenti, kurus citā dalībvalstī izstrādājušas kompetentās iestādes un kuru aprīte ir paredzēta šajā regulā. Tam nevajadzētu liegt reģistrācijas iestādēm prasīt, lai persona, kas piesakās reģistrācijai, sniedz tādu papildu informāciju vai iesniedz tādus papildu dokumentus, kādi vajadzīgi saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs, piemēram, informāciju vai dokumentus par nodokļu maksājumiem. Kompetentā iestāde personai, kas piesakās reģistrācijai, var norādīt, kā var iesniegt trūkstošo informāciju vai dokumentus.
- (28) No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī sekas, ko rada tiesību reģistrācija reģistrā. Tādēļ tas, vai reģistrācijai, piemēram, ir deklaratīvas vai konstitutīvas sekas, būtu jānosaka pēc tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgais reģistrs. Tādējādi, piemēram, tad, ja saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs, tiesību iegūšana uz nekustamo īpašumu jāreģistrē reģistrā, lai nodrošinātu, ka šādiem reģistriem ir *erga omnes* spēks, vai lai aizsargātu tiesiskus darījumus, šādu tiesību iegūšanas brīdis būtu jāreglamentē ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.
- (29) Šajā regulā būtu jāņem vērā dalībvalstīs piemērotās dažādās sistēmas reģistrētu partnerattiecību mantisko seku lietu risināšanai. Tādēļ šajā regulā termins “tiesa” būtu jāsaprot paplašināti, lai aptvertu ne tikai tiesas šā vārda tiešajā nozīmē, kuras veic tiesas funkcijas, bet arī, piemēram, dažu dalībvalstu notārus, kas konkrētās lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām līdzīgi tiesām pilda tiesas funkcijas, un notārus un tiesību speciālistus, kas dažās dalībvalstīs saskaņā ar tiesas deleģētām pilnvarām pilda tiesas funkcijas lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām. Šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem par jurisdikciju vajadzētu būt saistošiem visām tiesām, kā tās definētas šajā regulā. Un pretēji – terminam “tiesa” nebūtu jāaptver dalībvalsts ārpusstiesas iestādes, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarotas nodarboties ar lietām par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, piemēram, notārus vairākumā dalībvalstu, ja tie nepilda tiesas funkcijas, kā tas parasti ir.
- (30) Ar šo regulu visiem notāriem, kuri dalībvalstīs ir kompetenti lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, būtu jānodod iespēja īstenot šādu kompetenci. Tam, vai notāriem attiecīgajā dalībvalstī ir vai nav saistoši šajā regulā izklāstītie noteikumi par jurisdikciju, vajadzētu būt atkarīgam no tā, vai uz tiem attiecas vai neattiecas jēdziens “tiesa” šīs regulas nozīmē.

- (31) Dalībvalstīs lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām notāru izdotu aktu aprītei būtu jānotiek saskaņā ar šo regulu. Ja notāri pilda tiesas funkcijas, viņiem vajadzētu būt saistošiem noteikumiem par jurisdikciju, kas izklāstīti šajā regulā, un viņu izdotu lēmumu aprītei būtu jānotiek saskaņā ar šīs regulas noteikumiem par nolēmumu atzīšanu, izpildāmību un izpildi. Ja notāri nepilda tiesas funkcijas, minētajiem noteikumiem par jurisdikciju nevajadzētu būt viņiem saistošiem, un viņu izdotu publisko aktu aprītei būtu jānotiek saskaņā ar šīs regulas noteikumiem par publiskiem aktiem.
- (32) Lai ņemtu vērā pāru arvien pieaugošo mobilitāti un veicinātu pareizu tiesas spriešanu, noteikumiem par jurisdikciju, kas izklāstīti šajā regulā, būtu jādod iedzīvotājiem iespēja, ka dažādas saistītas procedūras tiek izskatītas vienas un tās pašas dalībvalsts tiesās. Minētajā nolūkā ar šo regulu būtu jācenšas jurisdikciju reģistrētu partnerattiecību mantisko seku lietās koncentrēt tajā dalībvalstī, kuras tiesas tiek aicinātas izskatīt partnera mantojuma lietu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 650/2012 vai reģistrēto partnerattiecību izbeigšanu vai atzīšanu par neesošām.
- (33) Šajā regulā būtu jāparedz, ka tad, ja dalībvalsts tiesā, kurā ir celta prasība saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 650/2012, notiek tiesvedība par partnera mantojumu, minētās dalībvalsts tiesām vajadzētu būt jurisdikcijai spriest lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām saistībā ar minēto mantošanas lietu.
- (34) Tāpat arī jautājumi par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām saistībā ar tiesvedību, kas notiek kādas dalībvalsts tiesā, kurā ir celta prasība par reģistrētu partnerattiecību izbeigšanu vai atzīšanu par neesošām, būtu jāizskata minētās dalībvalsts tiesām, ja partneri tam piekrīt.
- (35) Ja jautājumi par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām nav saistīti ar tiesvedību, kas kādas dalībvalsts tiesā notiek attiecībā uz partnera mantojumu vai reģistrētu partnerattiecību izbeigšanu vai atzīšanu par neesošām, šajā regulā būtu jāparedz secīgi piesaistes kritēriji jurisdikcijas noteikšanai, sākot ar partneru pastāvīgo dzīvesvietu laikā, kad tiesā ir celta prasība. Pēdējam pakāpei secīgajos piesaistes kritērijos būtu jānorāda tā dalībvalsts, saskaņā ar kuras tiesību aktiem ir veikta partnerattiecību obligātā reģistrācija, lai tās nodibinātu. Minētie piesaistes kritēriji ir paredzēti, ievērojot arvien lielāko iedzīvotāju mobilitāti un lai nodrošinātu, ka pastāv patiesi piesaistes kritēriji starp partneriem un dalībvalsti, kurā īsteno jurisdikciju.
- (36) Tā kā reģistrētu partnerattiecību institūts nav paredzēts visās dalībvalstīs, tās dalībvalsts tiesām, kuras tiesību akti reģistrēto partnerattiecību institūtu neparedz, izņēmuma kārtā var būt nepieciešams atteikties no jurisdikcijas saskaņā ar šo regulu. Tādā gadījumā tiesas rīkojas ātri, un attiecīgajai pusei vajadzētu būt iespējai iesniegt savu lietu jebkurā citā dalībvalstī, kurā pastāv kāds piesaistes kritērijs, pēc kura ir piešķirama jurisdikcija – neatkarīgi no šo jurisdikcijas pamatu secības –, vienlaikus ievērojot pušu autonomiju. Jebkurai tiesai, kurā pēc atteikšanās no jurisdikcijas tiek celta prasība un kura nav tās dalībvalsts tiesa, saskaņā ar kuras tiesību aktiem reģistrētās partnerattiecības ir izveidotas, un kurai ir jurisdikcija, balstoties uz vienošanos par tiesas izvēli vai uz atbildētāja ierašanos, arī var būt vajadzība izņēmuma kārtā atteikties no jurisdikcijas tādos pašos apstākļos. Visbeidzot, ja nevienai tiesai nav jurisdikcijas izskatīt situāciju saskaņā ar pārējiem šīs regulas noteikumiem, šajā regulā būtu jāietver alternatīvs jurisdikcijas noteikums, lai novērstu jebkādu risku, ka netiek nodrošināta piekļuve tiesai.
- (37) Lai uzlabotu juridisko noteiktību, paredzamību un pušu autonomiju, ar šo regulu būtu jāļauj noteiktos apstākļos pusēm noslēgt vienošanos par tiesas izvēli par labu piemērojamo tiesību aktu dalībvalsts tiesām vai tās dalībvalsts tiesām, saskaņā ar kuras tiesību aktiem reģistrētās partnerattiecības ir izveidotas.
- (38) Šai regulai nebūtu jāliedz pusēm lietu nokārtot miermīlīgi ārpus tiesas vienošanās ceļā, piemēram, pie notāra, viņu izvēlētajā dalībvalstī, ja tas ir iespējams atbilstīgi minētās dalībvalsts tiesību aktiem. Tā tam vajadzētu būt arī gadījumā, ja reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojami tiesību akti nav minētās dalībvalsts tiesību akti.
- (39) Lai nodrošinātu, ka visu dalībvalstu tiesas var pēc vieniem un tiem pašiem pamatiem īstenot jurisdikciju attiecībā uz partneru reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, šajā regulā būtu jāsniedz izsmeļošs pamatu saraksts, pēc kuriem var īstenot tādu papildu jurisdikciju.

- (40) Lai nodrošinātu tiesiskās aizsardzības līdzekļus, jo īpaši gadījumos, kad liegta piekļuve tiesai, šajā regulā būtu jāparedz *forum necessitatis*, lai dalībvalsts tiesai izņēmuma gadījumā ļautu spriest par tādu reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, kuras ir cieši saistītas ar trešo valsti. Var uzskatīt, ka tāds izņēmuma gadījums pastāv, ja tiesvedība attiecīgajā trešā valstī nav iespējama, piemēram, pilsoņu kara dēļ, vai ja pamatoti nav sagaidāms, ka partneris varētu uzsākt vai vest tiesvedību minētajā valstī. Tomēr uz *forum necessitatis* balstītu jurisdikciju vajadzētu izmantot tikai gadījumā, ja lietai ir pietiekama saikne ar dalībvalsti, kuras tiesā celta prasība.
- (41) Lai tiesas spriešana notiktu saskaņoti, būtu jāizvairās no tā, ka dažādās dalībvalstīs tiek pieņemti nesavienojami nolēmumi. Minētajā nolūkā šajā regulā būtu jāparedz vispārēji procesuāli noteikumi, kas būtu līdzīgi noteikumiem citos Savienības tiesību aktos attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās. Viens no šādiem procesuāliem noteikumiem ir *lis pendens* noteikums, ko piemēros, ja tiesvedība par vienu un to pašu reģistrētu partnerattiecību mantisko seku lietu ir ierosināta dažādu dalībvalstu dažādās tiesās. Tad ar šo noteikumu tiks noteikts, kurai tiesai būtu jāturpina izskatīt lietu.
- (42) Lai ļautu iedzīvotājiem ar pilnīgu juridisko noteiktību izmantot iekšējā tirgus piedāvātās priekšrocības, šai regulai būtu jānodrošina iespēja partneriem jau iepriekš zināt, kurus tiesību aktus piemēros viņu reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām. Lai izvairītos no pretrunīgiem rezultātiem, būtu jāievieš saskaņotas kolīziju normas. Galvenajam noteikumam būtu jānodrošina, lai reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas reglamentētu iepriekš paredzami tiesību akti, kuriem ar tām ir cieša saikne. Juridiskās noteiktības labad un lai izvairītos no sadrumstalotības, piemērojamiem tiesību aktiem būtu jāreglamentē reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas kopumā, proti, visas mantiskās sekas, uz ko attiecas reģistrētās partnerattiecības, neatkarīgi no mantas veida un neatkarīgi no tā, vai manta atrodas kādā citā dalībvalstī vai trešā valstī.
- (43) Ar šo regulu noteiktie tiesību akti būtu jāpiemēro, pat ja tie nav dalībvalstu tiesību akti.
- (44) Lai partneriem atvieglotu viņu īpašuma pārvaldību, ar šo regulu būtu jānodrošina iespēja izvēlēties tiesību aktus, kas piemērojami viņu reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām, neatkarīgi no īpašuma veida vai atrašanās vietas, starp tiesību aktiem, ar ko viņiem ir cieša saikne, kas izriet, piemēram, no viņu pastāvīgās dzīvesvietas vai valstspiederības. Tomēr, lai novērstu, ka tiesību aktu izvēlei tiek atņemts jebkāds spēks un tādēļ partneri nonāk juridiska vakuuma situācijā, tādai tiesību aktu izvēlei būtu jāaprobežojas ar tiesību aktiem, kuros ir noteiktas reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas. Šo izvēli var izdarīt jebkurā brīdī – pirms partnerattiecību reģistrācijas, partnerattiecību reģistrācijas brīdī vai reģistrēto partnerattiecību laikā.
- (45) Lai nodrošinātu darījumu juridisko noteiktību un novērstu reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamo tiesību aktu maiņu, par ko partneri iepriekš nav informēti, reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamos tiesību aktus nedrīkstētu mainīt, ja vien nav skaidri pausta iesaistīto pušu prasība. Tādai partneru nolemtai maiņai nevajadzētu būt ar atpakaļejošu spēku, izņemot, ja partneri to ir skaidri paredzējuši. Tas nekādā gadījumā nevar aizskart trešo personu tiesības.
- (46) Būtu jāparedz noteikumi par piemērojamo tiesību aktu izvēles vienošanās spēkā esamību pēc būtības un pēc formas, lai partneriem būtu vienkāršāk izdarīt uz informāciju pamatotu izvēli un tiktu ievērota viņu sniegtā piekrišana, tā nodrošinot juridisko noteiktību, kā arī labāku tiesas pieejamību. Attiecībā uz spēkā esamību pēc formas būtu jāievieš īpašas tiesiskas garantijas, lai nodrošinātu, ka partneri apzinās savas izvēles sekas. Būtu vismaz jānoslēdz rakstiska vienošanās par piemērojamo tiesību aktu izvēli, kam būtu pievienots vienošanās noslēgšanas datums un ko parakstītu abas puses. Tomēr, ja tās dalībvalsts, kurā vienošanās noslēgšanas brīdī ir abu partneru pastāvīgā dzīvesvieta, tiesību aktos ir noteiktas papildu prasības par formu, minētās prasības būtu jāievēro. Piemēram, tādas papildu prasības par formu var būt spēkā dalībvalstī, kurā vienošanās ir iekļauta partnerattiecību mantisko attiecību līgumā. Ja vienošanās noslēgšanas laikā partneru pastāvīgā dzīvesvieta ir dažādās dalībvalstīs, kurās ir paredzētas atšķirīgas prasības par formu, pietiktu ievērot vienā no šīm dalībvalstīm paredzētās prasības par formu. Ja vienošanās noslēgšanas laikā tikai vienam no partneriem pastāvīgā dzīvesvieta ir dalībvalstī, kurā ir noteiktas papildu prasības par formu, minētās prasības būtu jāievēro.
- (47) Partnerattiecību mantisko attiecību līgums ir partneru īpašuma rīkojuma veids, kura pieļaujamība un akceptēšana dalībvalstīs atšķiras. Lai īpašumtiesības, kas iegūtas partnerattiecību mantisko attiecību līguma rezultātā, varētu vieglāk akceptēt dalībvalstīs, būtu jāparedz noteikumi par partnerattiecību mantisko attiecību līguma spēkā esamību pēc formas. Līgums būtu vismaz jānoformē rakstveidā, norādot datumu un parakstot abām pusēm.

Tomēr līgumam būtu arī jāatbilst papildu prasībām par formu, kas paredzētas ar šo regulu noteiktajos reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamos tiesību aktos un tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā atrodas partneru pastāvīgā dzīvesvieta. Šajā regulā būtu arī jānosaka, kuriem tiesību aktiem ir jāreglamentē tāda līguma spēkā esamība pēc būtības.

- (48) Ja piemērojamo tiesību aktu izvēle nav notikusi un lai saskaņotu paredzamību un juridisko noteiktību ar pāra dzīves realitāti, ar šo regulu būtu jānosaka, ka reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām būtu jāpiemēro tās valsts tiesību akti, saskaņā ar kuras tiesību aktiem ir veikta partnerattiecību obligātā reģistrācija, lai tās nodibinātu.
- (49) Ja šajā regulā kā piesaistes kritērijs ir minēta valstspiederība, jautājums par to, kā attiekties pret personu, kurai ir vairākas valstspiederības, ir prejudiciāls jautājums, kas neietilpst šīs regulas darbības jomā, un tam būtu jāpaliek valsts tiesību aktu ziņā, tostarp – attiecīgā gadījumā – starptautisko konvenciju ziņā, pilnībā ievērojot Savienības vispārējos principus. Šim apsvērumam nebūtu jāskar saskaņā ar šo regulu izdarīto izvēli par piemērojamiem tiesību aktiem.
- (50) Attiecībā uz reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamo tiesību aktu noteikšanu, ja piemērojamo tiesību aktu izvēle nav veikta un partnerattiecību mantisko attiecību līguma nav, dalībvalsts tiesu iestādei izņēmuma gadījumos – ja partneri ir pārcēlušies uz savas pastāvīgās dzīvesvietas valsti uz ilgu laikposmu – pēc viena partnera lūguma būtu jāspēj nonākt pie secinājuma, ka var piemērot minētās valsts tiesību aktus, ja partneri uz tiem ir paļāvušies. Tas nekādā gadījumā nevar aizskart trešo personu tiesības.
- (51) Tiesību aktiem, kas noteikti par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamiem tiesību aktiem, būtu jāreglamentē šādas sekas, sākot no viena vai abu partneru īpašuma klasifikācijas dažādās kategorijās reģistrēto partnerattiecību laikā un pēc to izbeigšanas līdz pat atbrīvošanās no īpašuma brīdim. Tiem būtu jāietver reģistrētu partnerattiecību mantisko seku ietekme uz tiesiskajām attiecībām starp vienu partneri un trešām personām. Tomēr partneris var pret trešo personu izmantot reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamos tiesību aktus, lai reglamentētu tādas sekas, tikai tad, ja tiesiskās attiecības starp partneri un trešo personu izveidojās laikā, kad trešā persona zināja vai viņai būtu vajadzējis zināt par minētajiem tiesību aktiem.
- (52) Sabiedrības interešu apsvērumiem, proti, tās politiskās, sociālās vai ekonomiskās kārtības aizsardzībai, vajadzētu būt par pamatojumu tam, ka dalībvalstu tiesām un citām kompetentajām iestādēm tiek dota iespēja ārkārtas gadījumos piemērot izņēmumus, kas balstās uz prevalējošām imperatīvām normām. Attiecīgi jēdzienam “prevalējošas imperatīvas normas” būtu jāattiecas uz imperatīva rakstura noteikumiem, piemēram, noteikumiem par ģimenes mājokļa aizsardzību. Tomēr šim izņēmumam attiecībā uz reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamo tiesību aktu piemērošanu ir nepieciešama sašaurināta interpretācija, lai saglabātu atbilstību šīs regulas vispārējam mērķim.
- (53) Sabiedrības interešu apsvērumiem būtu arī jāļauj tiesām un citām kompetentām iestādēm, kas izskata reģistrētu partnerattiecību mantisko seku lietas dalībvalstīs, ārkārtas gadījumos neievērot dažus ārvalstu tiesību aktu noteikumus, ja konkrētā gadījumā tādu noteikumu piemērošana būtu acīmredzami nesaderīga ar attiecīgās dalībvalsts sabiedrisko kārtību (*ordre public*). Tomēr tiesām vai citām kompetentām iestādēm nevajadzētu būt iespējai piemērot sabiedriskās kārtības izņēmumu, lai neievērotu citas dalībvalsts tiesību aktus vai atteiktos atzīt vai attiecīgi akceptēt vai izpildīt nolēmumu, publisku aktu vai tiesas izlīgumu, kas sagatavots citā dalībvalstī, ja atteikums būtu pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai (“Harta”) un jo īpaši tās 21. pantam par diskriminācijas aizlieguma principu.
- (54) Tā kā ir valstis, kurās attiecībā uz šīs regulas reglamentētajiem jautājumiem ir spēkā divas vai vairākas tiesību sistēmas vai noteikumu kopumi, jānosaka, cik lielā mērā šīs regulas noteikumus piemēro dažādās minēto valstu teritoriālajās vienībās.
- (55) Ņemot vērā šīs regulas vispārējo mērķi – proti, to nolēmumu savstarpēja atzīšana, kas dalībvalstīs pieņemti lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām –, šajā regulā būtu jāparedz tādi noteikumi par nolēmumu atzīšanu, izpildāmību un izpildi, kas būtu līdzīgi noteikumiem citos Savienības tiesību aktos par tiesu iestāžu sadarbību civillietās.

- (56) Lai ņemtu vērā dalībvalstu atšķirīgās sistēmas lietu par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām risināšanai, šai regulai būtu jānodrošina publisku aktu akceptēšana un izpildāmība visās dalībvalstīs lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām.
- (57) Publiskiem aktiem citā dalībvalstī vajadzētu būt tādām pašām pierādījuma spēkam, kāds tiem ir izcelsmes dalībvalstī, vai vistuvāk pielīdzināmam spēkam. Nosakot attiecīgā publiskā akta pierādījuma spēku vai vistuvāk pielīdzināmo spēku citā dalībvalstī, būtu jāievēro publiskā akta pierādījuma spēka būtība un apjoms izcelsmes dalībvalstī. Tādēļ tas, kādam pierādījuma spēkam konkrētam publiskam aktam vajadzētu būt citā dalībvalstī, būs atkarīgs no izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.
- (58) Publiska akta "autentiskumam" vajadzētu būt autonomam jēdzienam, kas ietver tādus elementus kā akta īstums, akta formas prasību izpilde, tās iestādes pilnvaras, kura sastādījusi aktu, un procedūra, saskaņā ar kuru akts sastādīts. Tam būtu jāaptver arī tādi faktiskie apstākļi, kurus publiskajā aktā reģistrējusi attiecīgā iestāde, kā, piemēram, fakts, ka norādītās puses ieradās minētajā iestādē norādītajā datumā un ka tās ir izdarījušas norādītos paziņojumus. Pusei, kura vēlas apstrīdēt publiska akta autentiskumu, tas būtu jādara publiskā akta izcelsmes dalībvalsts kompetentajā tiesā saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.
- (59) Frāze "publiskajā aktā reģistrēti juridiski akti vai tiesiskās attiecības" būtu jātulko kā atsauce uz materiālo saturu, kas reģistrēts publiskajā aktā. Pusei, kura vēlas apstrīdēt publiskā aktā reģistrētus juridiskus aktus vai tiesiskās attiecības, tas būtu jādara tiesās, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu un kurām par to būtu jālemj saskaņā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamiem tiesību aktiem.
- (60) Ja dalībvalsts tiesas tiesvedībā rodas saistīts jautājums attiecībā uz publiskā aktā reģistrētiem juridiskiem aktiem vai tiesiskām attiecībām, minētajai tiesai vajadzētu būt jurisdikcijai lemt par minēto jautājumu.
- (61) Publiskam aktam, kurš tiek apstrīdēts, nevajadzētu būt nekādam pierādījuma spēkam dalībvalstī, kura nav izcelsmes dalībvalsts, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta. Ja apstrīdēšana attiecas vienīgi uz konkrētu jautājumu saistībā ar publiskajā aktā reģistrētiem juridiskiem aktiem vai tiesiskām attiecībām, minētajam publiskajam aktam attiecībā uz apstrīdēto jautājumu nevajadzētu būt nekādam pierādījuma spēkam dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta. Publiskam aktam, ko pēc apstrīdēšanas pasludina par spēkā neesošu, vairs nevajadzētu būt nekādam pierādījuma spēkam.
- (62) Ja iestādei, piemērojot šo regulu, iesniegti divi nesaderīgi publiskie akti, tai būtu jāizvērtē, kuram no publiskajiem aktiem (ja vispār kādam) būtu jāpiesķir prioritāte, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus. Ja no minētajiem apstākļiem nav skaidrs, kuram no publiskajiem aktiem (ja vispār kādam) būtu jāpiesķir prioritāte, par jautājumu būtu jālemj tiesām, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu, vai, ja jautājums ir radies tiesvedības laikā kā saistīts jautājums, tiesai, kurā notiek minētā tiesvedība. Ja ir nesaderība starp publisku aktu un nolēmumu, būtu jāņem vērā šajā regulā paredzētie pamati nolēmumu neatzīšanai.
- (63) Saskaņā ar šo regulu par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām pieņemta nolēmuma atzīšanai un izpildei nekādā veidā nebūtu jānozīmē reģistrēto partnerattiecību atzīšana, uz kurām minētais nolēmums attiecas.
- (64) Būtu jānosaka šīs regulas saikne ar tām divpusējām vai daudzpusējām konvencijām par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, kuru puses ir dalībvalstis.
- (65) Lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu, būtu jāparedz, ka dalībvalstīm ir pienākums paziņot konkrētu informāciju par to tiesību aktiem un procedūrām saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās satvarā, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK⁽¹⁾. Lai varētu

(¹) Padomes Lēmums 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās (OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.).

laicīgi publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* visu informāciju, kas attiecas uz šīs regulas praktisku piemērošanu, dalībvalstīm šāda informācija būtu jāpaziņo arī Komisijai pirms šīs regulas piemērošanas sākšanas.

- (66) Tāpat, lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu un dotu iespēju izmantot mūsdienu sakaru tehnoloģijas, būtu jāparedz standarta veidlapas apliecinājumiem, kuri jāiesniedz saistībā ar pieteikumu par nolēmuma, publiska akta vai tiesas izlīguma izpildāmības pasludināšanu.
- (67) Aprēķinot šajā regulā paredzētos laikposmus un termiņus, būtu jāpiemēro Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 ⁽¹⁾.
- (68) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz to apliecinājumu un veidlapu sagatavošanu un turpmāku grozīšanu, kas attiecas uz nolēmumu, tiesas izlīgumu un publisko aktu izpildāmības pasludināšanu. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (69) Pieņemot īstenošanas aktus, ar ko izveido un pēc tam groza šajā regulā noteiktos apliecinājumus un veidlapas, būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra.
- (70) Šīs regulas mērķus, proti, personu brīvu pārvietošanos Savienībā, iespēju partneriem gan partnerattiecību laikā, gan mantisko attiecību izbeigšanas brīdī noteikt mantiskās attiecības savā starpā un attiecībā uz trešām personām, kā arī lielāku paredzamību un juridisko noteiktību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, ja nepieciešams, dalībvalstīm ciešāk sadarbojoties. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu Savienībai ir kompetence rīkoties. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (71) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un ņemti vērā principi, kas atzīti Hartā, jo īpaši 7., 9., 17., 21. un 47. pantā, kas attiecas attiecīgi uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesībām izveidot ģimeni saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tiesībām uz īpašumu, diskriminācijas aizlieguma principu un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu. Dalībvalstu tiesām un citām kompetentajām iestādēm šī regula būtu jāpiemēro atbilstīgi minētajām tiesībām un principiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām.

To nepiemēro nodokļu, muitas vai administratīviem jautājumiem.

2. No šīs regulas darbības jomas ir izslēgti šādi jautājumi:

- a) partneru tiesībspēja un rīcībspēja;
- b) reģistrētu partnerattiecību pastāvēšana, spēkā esamība vai atzīšana;

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- c) uzturēšanas saistības;
- d) mirušā partnera atstātā mantojuma mantošana;
- e) sociālais nodrošinājums;
- f) tiesības uz reģistrētu partnerattiecību laikā iegūto vecuma vai invaliditātes pensijas tiesību nodošanu vai koriģēšanu starp partneriem reģistrētu partnerattiecību izbeigšanas vai atzīšanas par neesošām gadījumā, ja šīs tiesības reģistrēto partnerattiecību laikā nav devušas pensijas ienākumus;
- g) ar īpašumu saistītu *in rem* tiesību būtība; un
- h) nekustamā vai kustamā īpašuma tiesību reģistrācija reģistrā, tostarp juridiskās prasības šādi reģistrācijai, un sekas, ko rada šādu tiesību reģistrācija vai neregistrēšana reģistrā.

2. pants

Kompetence lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām dalībvalstīs

Šī regula neietekmē dalībvalstu iestāžu kompetenci nodarboties ar lietām par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:
 - a) "reģistrētas partnerattiecības" ir tiesību aktos paredzētas divu personu kopdzīves attiecības, kuru reģistrācija ir obligāta saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem un kurās ir ievērotas attiecīgajos tiesību aktos paredzētās juridiskās prasības to izveidei;
 - b) "reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas" ir noteikumu kopums, kas attiecas uz partneru mantiskajām attiecībām starp partneriem un partneru attiecībās ar trešām personām, kas izriet no juridiskajām attiecībām, ko rada partnerattiecību reģistrēšana vai to izbeigšana;
 - c) "partnerattiecību mantisko attiecību līgums" ir jebkura vienošanās starp partneriem vai topošiem partneriem, ar kuru viņi organizē savu reģistrēto partnerattiecību mantiskās sekas;
 - d) "publisks akts" ir dokuments reģistrētu partnerattiecību mantisko seku lietā, kas kādā dalībvalstī ir oficiāli sagatavots vai reģistrēts kā publisks akts un kura autentiskums:
 - i) attiecas uz parakstu un publiskā akta saturu; un
 - ii) ir apliecināts publiskā iestādē vai citā iestādē, ko minētajam nolūkam ir pilnvarojusi izcelsmes dalībvalsts;
 - e) "nolēmums" ir jebkurš dalībvalsts tiesas nolēmums lietā par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām neatkarīgi no šā nolēmuma nosaukuma, tostarp tiesas amatpersonas nolēmums par tiesvedības izmaksu vai izdevumu noteikšanu;
 - f) "tiesas izlīgums" ir izlīgums reģistrētu partnerattiecību mantisko seku lietā, ko ir apstiprinājusi tiesa vai kas noslēgts tiesā tiesvedības gaitā;
 - g) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir pieņemts nolēmums, sagatavots publisks akts, apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums;
 - h) "izpildes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir pieprasīta nolēmuma, publiskā akta vai tiesas izlīguma atzīšana un/vai izpilde.

2. Šajā regulā "tiesa" ir jebkura tiesu iestāde un visas citas iestādes un tiesību speciālisti, kuru kompetencē ir lietas par reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām un kuri pilda tiesu funkcijas vai rīkojas saskaņā ar tiesu iestādes deleģētām pilnvarām vai tās pārraudzībā – ar noteikumu, ka minētās citas iestādes un tiesību speciālisti garantē objektivitāti un visu pušu tiesības tikt uzklautām, un ar noteikumu, ka to nolēmumi, kas pieņemti saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie darbojas:

- a) ir pārsūdzami vai pārskatāmi tiesu iestādē; un
- b) ir ar tādu pašu spēku un sekām kā tiesu iestāžu pieņemti nolēmumi tajā pašā lietā.

Dalībvalstis paziņo Komisijai par citām iestādēm un tiesību speciālistiem, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, saskaņā ar 64. pantu.

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

4. pants

Jurisdikcija viena partnera nāves gadījumā

Ja dalībvalsts tiesā ir celta prasība lietās par reģistrēta partnera mantojumu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 650/2012, minētās dalībvalsts tiesām ir jurisdikcija spriest lietās par reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām saistībā ar minēto mantošanas lietu.

5. pants

Jurisdikcija lietās par reģistrētu partnerattiecību izbeigšanu vai atzīšanu par neesošām

1. Ja dalībvalsts tiesā ir celta prasība pieņemt nolēmumu par reģistrētu partnerattiecību izbeigšanu vai atzīšanu par neesošām, minētās dalībvalsts tiesām ir jurisdikcija spriest par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām saistībā ar minēto prasību izbeigt partnerattiecības vai atzīt tās par neesošām, ja partneri par to ir vienojušies.
2. Ja šā panta 1. punktā minēto vienošanos noslēdz, pirms tiesā ir celta prasība spriest lietā par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, vienošanās atbilst 7. pantam.

6. pants

Jurisdikcija citos gadījumos

Ja nevienai no dalībvalstu tiesām nav jurisdikcijas, ievērojot 4. un 5. pantu, vai gadījumos, kas nav paredzēti minētajos pantos, jurisdikcija tiesvedībā par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām ir tās dalībvalsts tiesām:

- a) kuras teritorijā ir partneru pastāvīgā dzīvesvieta laikā, kad prasība tiek celta tiesā; vai, ja tas nav piemērojams,
- b) kuras teritorijā partneriem bija pēdējā pastāvīgā dzīvesvieta, ciktāl viens no viņiem tur joprojām dzīvo laikā, kad prasība tiek celta tiesā; vai, ja tas nav piemērojams,
- c) kuras teritorijā ir atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta laikā, kad prasība tiek celta tiesā; vai, ja tas nav piemērojams,
- d) kuras valstspiederīgie abi partneri ir laikā, kad prasība tiek celta tiesā; vai, ja tas nav piemērojams,
- e) saskaņā ar kuras tiesību aktiem ir izveidotas reģistrētās partnerattiecības.

*7. pants***Tiesas izvēle**

1. Gadījumos, uz kuriem attiecas 6. pants, puses var vienoties, ka ekskluzīva jurisdikcija spriest par viņu reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām ir tās dalībvalsts tiesām, kuras tiesību akti ir piemērojami, ievērojot 22. pantu vai 26. panta 1. punktu, vai tās dalībvalsts tiesām, saskaņā ar kuras tiesību aktiem reģistrētās partnerattiecības ir izveidotas.
2. Vienošanās, kas minēta 1. punktā, pauž rakstiski, un puses to datē un paraksta. Jebkuru saziņu, izmantojot elektroniskus līdzekļus, kas paliekoši saglabā ziņas par vienošanos, uzskata par līdzvērtīgu rakstiskai formai.

*8. pants***Jurisdikcija, balstoties uz atbildētāja ierašanos**

1. Papildus jurisdikcijai, kas izriet no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir dalībvalsts tiesai, kuras tiesību akti ir piemērojami, ievērojot 22. pantu vai 26. panta 1. punktu, un kurā atbildētājs ierodas. Šo noteikumu nepiemēro, ja atbildētājs ieradies tiesā, lai apstrīdētu jurisdikciju, vai gadījumos, uz kuriem attiecas 4. pants.
2. Pirms tiesa uzņemas jurisdikciju, ievērojot 1. punktu, tā pārlicinās, ka atbildētājs ir informēts par savām tiesībām apstrīdēt jurisdikciju un par sekām, kādas iestājas, ierodoties vai neierodoties tiesā.

*9. pants***Alternatīva jurisdikcija**

1. Ja dalībvalsts tiesa, kurai ir jurisdikcija, ievērojot 4. pantu, 5. pantu vai 6. panta a), b), c) vai d) punktu, nolemj, ka tās tiesību aktos nav paredzēts reģistrētu partnerattiecību institūts, tā var atteikties no jurisdikcijas. Ja tiesa nolemj atteikties, tā to dara bez liekas kavēšanās.
2. Ja tiesa, kas minēta šā panta 1. punktā, atsakās no jurisdikcijas un ja puses vienojas piešķirt jurisdikciju jebkuras citas dalībvalsts tiesām saskaņā ar 7. pantu, tad jurisdikcija spriest par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām ir minētās dalībvalsts tiesām.

Citos gadījumos jurisdikcija spriest par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām ir jebkuras citas dalībvalsts tiesām, ievērojot 6. vai 8. pantu.

3. Šo pantu nepiemēro, ja puses ir saņēmušas reģistrētu partnerattiecību izbeigšanu vai atzīšanu par neesošām, kuras var tikt atzītas tiesas atrašanās dalībvalstī.

*10. pants***Papildu jurisdikcija**

Ja nevienai dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas saskaņā ar 4., 5., 6., 7. vai 8. pantu vai kad visas tiesas, ievērojot 9. pantu, ir atteikušās no jurisdikcijas un nevienai dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas, ievērojot 6. panta e) punktu, 7. vai 8. pantu, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā atrodas viena vai abu partneru nekustamais īpašums, bet tādā gadījumā tiesai, kurā celta prasība, ir jurisdikcija spriest tikai par attiecīgo nekustamo īpašumu.

11. pants

Forum necessitatis

Ja nevienai dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas saskaņā ar 4., 5., 6., 7., 8. vai 10. pantu vai kad visas tiesas, ievērojot 9. pantu, ir atteikušās no jurisdikcijas un nevienai dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas, ievērojot 6. panta e) punktu, 7., 8. vai 10. pantu, tad dalībvalsts tiesas izņēmuma kārtā var spriest par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, ja trešā valstī, ar kuru attiecīgajai lietai ir cieša saikne, tiesvedību pamatoti nevar uzsākt vai tā tur nevar norisināties vai būtu neiespējama.

Lietai ir jābūt pietiekamai saiknei ar dalībvalsti, kuras tiesā celta prasība.

12. pants

Pretprasības

Tiesai, kurā notiek tiesvedība, ievērojot 4., 5., 6., 7., 8., 10. vai 11. pantu, ir jurisdikcija spriest arī par pretprasībām, ja tās ietilpst šīs regulas darbības jomā.

13. pants

Tiesvedības ierobežojums

1. Ja mirušā atstātais mantojums, uz kura mantošanu attiecas Regula (ES) Nr. 650/2012, ietver mantu, kas atrodas trešā valstī, tiesa, kurā celta prasība spriest par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, pēc vienas no tiesvedības pušu lūguma var pieņemt lēmumu nelemt par vienu vai vairākām šādas mantas daļām, ja paredzams, ka šīs tiesas nolēmumu par minēto mantu minētajā trešā valstī neatzīs un attiecīgā gadījumā nepasludinās par izpildāmu.
2. Panta 1. punkts neskar pušu tiesības ierobežot lietā izskatāmo jautājumu loku saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā celta prasība.

14. pants

Prasības celšana tiesā

Piemērojot šo nodaļu, uzskata, ka prasība ir celta tiesā:

- a) laikā, kad dokuments, kas ir pamatā lietas ierosināšanai, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar noteikumu, ka prasības iesniedzējs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai atbildētājam izsniegtu dokumentu;
- b) ja dokuments jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par izsniegšanu, ar noteikumu, ka prasības iesniedzējs pēc tam ir veicis visus pasākumus, kuri viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumentu iesniegšanu tiesā; vai
- c) ja tiesvedība ir uzsākta pēc tiesas pašas iniciatīvas – brīdī, kad tiesa pieņem lēmumu uzsākt tiesvedību, vai, ja šāds lēmums nav vajadzīgs, – brīdī, kad tiesa lietu reģistrē.

15. pants

Jurisdikcijas pārbaude

Ja dalībvalsts tiesā tiek celta prasība lietā par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, attiecībā uz kuru šai tiesai saskaņā ar šo regulu nav jurisdikcijas, tā pēc pašas iniciatīvas pasludina, ka tai nav jurisdikcijas.

16. pants

Pieļaujamības pārbaude

1. Ja atbildētājs, kam pastāvīgā dzīvesvieta ir valstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir celta prasība, neierodas tiesā, tad tiesa, kurai, ievērojot šo regulu, ir jurisdikcija, aptur tiesvedību, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs dokumentu, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgu dokumentu ir varējis saņemt pietiekami savlaicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai ka šajā nolūkā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.
2. Šā panta 1. punkta vietā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007 ⁽¹⁾ 19. pantu, ja dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments, ievērojot minēto regulu, bija jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz citu.
3. Ja nav piemērojama Regula (EK) Nr. 1393/2007, piemēro 15. pantu 1965. gada 15. novembra Hāgas Konvencijā par tiesas un ārpus tiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs, ja dokuments, ar ko iesniegta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments bija jānosūta uz ārvalstīm, ievērojot šo konvenciju.

17. pants

Lis pendens

1. Ja tiesvedība par vienu un to pašu prasību un starp tām pašām pusēm ir uzsākta dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc pašu iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek noteikta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā ir celta prasība.
2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, pēc tiesas, kurā celta prasība par strīdu, lūguma jebkura cita tiesa, kurā celta prasība, nekavējoties informē pirmo minēto tiesu par datumu, kad tajā celta prasība.
3. Ja tiek noteikta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu minētajai tiesai.

18. pants

Saistītas prasības

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību.
2. Ja 1. punktā minētās prasības tiek izskatītas pirmās instances tiesās, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc vienas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā celta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.
3. Piemērojot šo pantu, prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami nolēmumi.

19. pants

Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

Dalībvalsts tiesās var iesniegt pieteikumu attiecībā uz tādiem pagaidu pasākumiem, tostarp aizsardzības pasākumiem, kādi var būt paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos, pat ja saskaņā ar šo regulu lieta pēc būtības ir citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpus tiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.).

III NODAĻA

PIEMĒROJAMIE TIESĪBU AKTI

20. pants

Vispārēja piemērošana

Tiesību aktus, kas saskaņā ar šo regulu noteikti kā piemērojami, piemēro neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav kādas dalībvalsts tiesību akti.

21. pants

Piemērojamo tiesību aktu vienota piemērošana

Tiesību aktus, ko piemēro reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, piemēro visai mantai, uz kuru attiecas minētās sekas, neatkarīgi no mantas atrašanās vietas.

22. pants

Piemērojamo tiesību aktu izvēle

1. Partneri vai topošie partneri var vienoties noteikt viņu reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamos tiesību aktus vai mainīt tos ar noteikumu, ka attiecīgajos tiesību aktos ir noteiktas reģistrētu partnerattiecību institūta mantiskās sekas un ka minētie akti ir kādi no turpmāk norādītajiem:

- a) tās valsts tiesību akti, kurā vienošanās noslēgšanas brīdī ir pastāvīgā dzīvesvieta partneriem vai topošajiem partneriem vai vienam no viņiem;
- b) tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais ir kāds no partneriem vai topošajiem partneriem vienošanās noslēgšanas brīdī; vai
- c) tās valsts tiesību akti, saskaņā ar kuras tiesību aktiem reģistrētās partnerattiecības ir izveidotas.

2. Ja vien partneri nevienojas citādi, reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamo tiesību aktu maiņai, kas veikta partnerattiecību laikā, ir vienīgi uz nākotni vērsts spēks.

3. Jebkurai piemērojamo tiesību aktu maiņai ar atpakaļejošu spēku saskaņā ar 2. punktu nevar būt nelabvēlīga ietekme uz trešo personu tiesībām, kas izriet no minētajiem tiesību aktiem.

23. pants

Piemērojamo tiesību aktu izvēles vienošanās spēkā esamība pēc formas

1. Vienošanās, kas minēta 22. pantā, noslēdz rakstiski, tajā norāda datumu, un to paraksta abi partneri. Jebkuru saziņu, izmantojot elektroniskus līdzekļus, kas paliekoši saglabā ziņas par vienošanos, uzskata par līdzvērtīgu rakstiskai formai.

2. Ja tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā vienošanās noslēgšanas brīdī ir abu partneru pastāvīgā dzīvesvieta, ir paredzētas papildu prasības par formu attiecībā uz partnerattiecību mantisko attiecību līgumiem, piemēro minētās prasības.

3. Ja līguma noslēgšanas brīdī partneru pastāvīgā dzīvesvieta ir dažādās dalībvalstīs un ja minēto valstu tiesību aktos ir paredzētas atšķirīgas prasības par formu attiecībā uz partnerattiecību mantisko attiecību līgumiem, pēc formas līgums ir spēkā, ja tas atbilst vienas vai otras valsts tiesību aktos paredzētajām prasībām.

4. Ja vienošanās noslēgšanas brīdī tikai viens no partneriem pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī un ja minētajā valstī attiecībā uz partnerattiecību mantisko attiecību līgumu ir noteiktas papildu prasības par formu, piemēro minētās prasības.

24. pants

Piepriekššana un spēkā esamība pēc būtības

1. Vienošanās par tiesību aktu izvēli vai jebkura šādas vienošanās noteikuma pastāvēšanu un spēkā esamību nosaka saskaņā ar tiesību aktiem, kas to reglamentē, ievērojot 22. pantu, ja attiecīgā vienošanās vai noteikums būtu spēkā.
2. Tomēr, lai noteiktu, ka viņš nav devis piepriekššanu, partneris var atsaukties uz tās valsts tiesību aktiem, kurā bijusi tā pastāvīgā dzīvesvieta laikā, kad tiesā celta prasība, ja no apstākļu kopuma izriet, ka nebūtu pamata viņa rīcības sekas noteikt saskaņā ar 1. punktā norādītajiem tiesību aktiem.

25. pants

Partnerattiecību mantisko attiecību līguma spēkā esamība pēc formas

1. Partnerattiecību mantisko attiecību līgumu noslēdz rakstiski, datē, un to paraksta abi partneri. Jebkuru saziņu, izmantojot elektroniskus līdzekļus, kas paliekoši saglabā ziņas par vienošanos, uzskata par līdzvērtīgu rakstiskai formai.
2. Ja tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā līguma noslēgšanas brīdī ir abu partneru pastāvīgā dzīvesvieta, ir paredzētas papildu prasības par formu attiecībā uz partnerattiecību mantisko attiecību līgumu, piemēro minētās prasības.

Ja līguma noslēgšanas brīdī partneru pastāvīgā dzīvesvieta ir dažādās dalībvalstīs un ja minēto valstu tiesību aktos ir paredzētas atšķirīgas prasības par formu attiecībā uz partnerattiecību mantisko attiecību līgumu, pēc formas līgums ir spēkā, ja tas atbilst vienas vai otras valsts tiesību aktos paredzētajām prasībām.

Ja līguma noslēgšanas brīdī tikai viens no partneriem pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī un ja minētajā valstī attiecībā uz partnerattiecību mantisko attiecību līgumu ir noteiktas papildu prasības par formu, piemēro minētās prasības.

3. Ja tiesību akti, kas piemērojami reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, paredz papildu prasības par formu, piemēro minētās prasības.

26. pants

Piemērojamie tiesību akti, ja puses nav izdarījušas izvēli

1. Ja nav noslēgta vienošanās par piemērojamiem tiesību aktiem, ievērojot 22. pantu, reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemēro tās valsts tiesību aktus, saskaņā ar kuras tiesību aktiem reģistrētās partnerattiecības ir izveidotas.
2. Izņēmuma kārtā un pēc viena vai otra partnera prasības tiesu iestāde, kurai ir jurisdikcija spriest lietā par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, var nolemt, ka reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas reglamentē tās valsts tiesību akti, kas nav valsts, kuras tiesību akti ir piemērojami, ievērojot 1. punktu, ja minētās citas valsts tiesību aktos ir noteiktas reģistrētu partnerattiecību institūta mantiskās sekas un ja prasības iesniedzējs pierāda, ka:
 - a) partneru pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta minētajā citā valstī ir bijusi ievērojami ilgu laikposmu; un
 - b) abi partneri, nosakot vai plānojot savas mantiskās attiecības, ir paļāvušies uz minētās citas valsts tiesību aktiem.

Minētās citas valsts tiesību aktus piemēro no reģistrētu partnerattiecību izveides brīža, izņemot tad, ja viens no partneriem tam nepiekrīt. Pēdējā gadījumā šīs citas valsts tiesību akti ir spēkā no brīža, kad ir nodibināta pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta minētajā citā valstī.

Minētās citas valsts tiesību aktu piemērošanai nav nelabvēlīgas ietekmes uz trešo personu tiesībām, kas izriet no tiesību aktiem, ko piemēro, ievērojot 1. punktu.

Šo punktu nepiemēro, ja partneri ir noslēguši partnerattiecību mantisko attiecību līgumu, pirms ir nodibināta viņu pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta minētajā citā valstī.

27. pants

Piemērojamo tiesību aktu darbības joma

Tiesību aktos, kas ir piemērojami reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, ievērojot šo regulu, *inter alia* reglamentē:

- a) viena vai abu partneru īpašuma klasifikāciju dažādās kategorijās reģistrētu partnerattiecību laikā un pēc tam;
- b) īpašuma kategorijas maiņu;
- c) viena partnera atbildību par otra partnera saistībām un parādiem;
- d) viena vai abu partneru pilnvaras, tiesības un pienākumus attiecībā uz īpašumu;
- e) īpašuma sadalīšanu, izdalīšanu vai tā likvidāciju, izbeidzoties reģistrētām partnerattiecībām;
- f) reģistrētu partnerattiecību mantisko seku ietekmi uz tiesiskām attiecībām starp vienu partneri un trešām personām;
un
- g) partnerattiecību mantisko attiecību līguma spēkā esamību pēc būtības.

28. pants

Sekas attiecībā uz trešām personām

1. Neatkarīgi no 27. panta f) punkta tiesību aktus, ko piemēro reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām starp partneriem, neviens no partneriem nevar izmantot pret trešo personu strīdā starp trešo personu un vienu vai abiem partneriem, izņemot, ja minētā trešā persona zināja par minētajiem tiesību aktiem vai viņai, ievērojot pienācīgu rūpību, būtu vajadzējis to zināt.

2. Uzskatāms, ka trešā persona zināja par tiesību aktiem, ko piemēro reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, ja:

- a) minētie tiesību akti ir tiesību akti:
 - i) valstī, kuras tiesību akti ir piemērojami darījumam starp partneri un trešo personu;
 - ii) valstī, kurā ir līgumslēdzēja partnera un trešās personas pastāvīgā dzīvesvieta; vai
 - iii) ar nekustamo īpašumu saistītās lietās – valstī, kurā atrodas īpašums;vai
- b) kāds no partneriem ir ievērojis piemērojamās prasības attiecībā uz reģistrētu partnerattiecību mantisko seku publiskošanu vai reģistrāciju, kas paredzētas tiesību aktos:
 - i) valstī, kuras tiesību akti ir piemērojami darījumam starp partneri un trešo personu;
 - ii) valstī, kurā ir līgumslēdzēja partnera un trešās personas pastāvīgā dzīvesvieta; vai
 - iii) ar nekustamo īpašumu saistītās lietās – valstī, kurā atrodas īpašums.

3. Ja saskaņā ar 1. punktu tiesību aktus, ko piemēro reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, neviens no partneriem nevar izmantot pret kādu trešo personu, reģistrēto partnerattiecību mantiskās sekas attiecībā uz trešo personu reglamentē:

- a) tās valsts tiesību akti, kuri ir piemērojami darījumam starp partneri un trešo personu; vai
- b) ar nekustamo īpašumu vai reģistrētu mantu, vai tiesībām saistītās lietās – tās valsts tiesību akti, kurā atrodas īpašums vai kurā ir reģistrēta manta vai tiesības.

29. pants

In rem tiesību pielāgošana

Ja persona atsaucas uz *in rem* tiesībām, uz ko tā ir tiesīga saskaņā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamiem tiesību aktiem, bet tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā uz šīm tiesībām atsaucas, attiecīgās *in rem* tiesības nav zināmas, minētās tiesības vajadzības gadījumā un iespēju robežās pielāgo vislīdzvērtīgākajām tiesībām minētās valsts tiesību aktos, ņemot vērā konkrēto *in rem* tiesību mērķus un nolūkus, un to radītās sekas.

30. pants

Prevalējošas imperatīvas normas

1. Nekas šajā regulā neierobežo tiesas valsts tiesību aktos paredzēto prevalējošo imperatīvo normu piemērošanu.
2. Prevalējošas imperatīvās normas ir normas, kuru ievērošanu dalībvalsts uzskata par būtisku savu sabiedrisko interešu aizsardzībai, piemēram, politiskās, sociālās un ekonomiskās kārtības nodrošināšanai, tiktāl, ka šīs normas piemēro jebkurai situācijai, kura ir to darbības jomā, neatkarīgi no tā, kādi tiesību akti citādi būtu piemērojami reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, ievērojot šo regulu.

31. pants

Sabiedriskā kārtība (*ordre public*)

Atteikt piemērot noteikumu, ko paredz jebkuras valsts tiesību akti, kuri noteikti ar šo regulu, var vienīgi tad, ja šāda noteikuma piemērošana ir klaji pretrunā sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*) valstī, kurā atrodas tiesa.

32. pants

Atgriezeniskās norādes (*renvoi*) nepiemērojamība

Jebkuras valsts tiesību aktu, kas noteikti ar šo regulu, piemērošana nozīmē attiecīgajā valstī spēkā esošo tiesību normu piemērošanu, izņemot starptautisko privāttiesību normas.

33. pants

Valstis ar vairāk nekā vienu tiesību sistēmu – teritoriālās tiesību normu kolīzijas

1. Ja ar šo regulu noteiktie tiesību akti ir tādas valsts tiesību akti, kuru veido vairākas teritoriālās vienības, kam ir katrai savas tiesību normas attiecībā uz reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, attiecīgo teritoriālo vienību, kuras tiesību normas ir jāpiemēro, nosaka saskaņā ar minētās valsts iekšējām kolīziju normām.

2. Ja nav šādu iekšējo kolīziju normu:
- lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami, ievērojot noteikumus, kuros minēta partneru pastāvīgā dzīvesvieta, jebkuru atsauci uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem iztulko kā atsauci uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, kurā ir partneru pastāvīgā dzīvesvieta;
 - lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami, ievērojot noteikumus, kuros minēta partneru valstspiederība, jebkuru atsauci uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem iztulko kā atsauci uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, ar kuru partneriem ir visciešākā saikne;
 - lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami, ievērojot jebkurus citus noteikumus, kuros kā piesaistes kritērijs minēts cits elements, jebkuru atsauci uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem iztulko kā atsauci uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgais elements.

34. pants

Valstis ar vairāk nekā vienu tiesību sistēmu – tiesību normu kolīzijas attiecībā uz personu kategorijām

Attiecībā uz valsti, kurai ir divas vai vairāk tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumi, kas saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām ir piemērojami atšķirīgām personu kategorijām, jebkuru atsauci uz šādas valsts tiesību aktiem iztulko kā atsauci uz tiesību sistēmu vai tiesību normu kopumu, kuru nosaka saskaņā ar minētajā valstī spēkā esošajiem noteikumiem. Ja šādu noteikumu nav, piemēro to tiesību sistēmu vai tiesību normu kopumu, ar kuru partneriem ir visciešākā saikne.

35. pants

Šīs regulas nepiemērošana iekšējām tiesību normu kolīzijām

Dalībvalstij, ko veido vairākas teritoriālās vienības, kurām ir katrai savas tiesību normas par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, šī regula nav jāpiemēro tiesību normu kolīzijām, kas rodas tikai starp šādām vienībām.

IV NODAĻA

NOLĒMUMU ATZĪŠANA, IZPILDĀMĪBA UN IZPILDE

36. pants

Atzīšana

- Dalībvalstī pieņemtu nolēmumu citās dalībvalstīs atzīst bez jebkādas īpašas procedūras.
- Jebkura ieinteresēta puse, kas nolēmuma atzīšanu izvirza par galveno jautājumu strīdā, saskaņā ar 44. līdz 57. pantā noteiktajām procedūrām var iesniegt pieteikumu minētā nolēmuma atzīšanai.
- Ja tiesvedības iznākums dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz atzīšanu, tad minētā jautājuma izlemšana ir minētās tiesas jurisdikcijā.

37. pants

Neatzīšanas pamati

Nolēmumu neatzīst:

- a) ja šāda atzīšana ir klaji pretrunā sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*) dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu;
- b) ja tas ir pieņemts aizmuguriski – ja atbildētājam netika laikus izsniegts dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot gadījumu, ja atbildētājs nav sācis nolēmuma pārsūdzēšanas procedūru, kad viņam bija iespējams to darīt;
- c) ja tas ir pretrunā nolēmumam, kas ir pieņemts tiesvedībā starp tām pašām pusēm dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu;
- d) ja tas ir pretrunā agrākam nolēmumam, kas pieņemts citā dalībvalstī vai trešā valstī par to pašu prasību un starp tām pašām pusēm, ar noteikumu, ka agrākais nolēmums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu.

38. pants

Pamattiesības

Tiesas un citas dalībvalstu kompetentās iestādes šīs regulas 37. pantu piemēro, ievērojot Hartā atzītās pamattiesības un principus, jo īpaši tās 21. pantā par diskriminācijas aizliegumu.

39. pants

Aizliegums pārskatīt izcelsmes tiesas jurisdikciju

1. Izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikciju nevar pārskatīt.
2. Sabiedriskās kārtības (*ordre public*) kritēriju, kas minēts 37. pantā, nepiemēro noteikumiem par jurisdikciju, kas izklāstīti 4. līdz 12. pantā.

40. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Dalībvalstī pieņemts nolēmums nekādos apstākļos nav pārskatāms pēc būtības.

41. pants

Atzīšanas tiesvedības apturēšana

Tiesa dalībvalstī, kurā prasa atzīt nolēmumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, var apturēt tiesvedību, ja izcelsmes dalībvalstī nolēmums ir pārsūdzēts parastajā kārtībā.

42. pants

Izpildāmība

Nolēmumi, kas pieņemti dalībvalstī un ir izpildāmi minētajā valstī, ir izpildāmi citā dalībvalstī tad, kad pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tie tajā ir pasludināti par izpildāmiem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 44. līdz 57. pantā.

43. pants

Domicila noteikšana

Lai 44. līdz 57. pantā paredzētās procedūras nolūkā noteiktu, vai personas domicils ir izpildes dalībvalstī, tiesa, kurā ir celta prasība, piemēro minētās dalībvalsts tiesību aktus.

44. pants

Tiesu teritoriālā jurisdikcija

1. Pieteikumu pasludināt izpildāmību iesniedz izpildes dalībvalsts tiesā vai kompetentajā iestādē, ko minētā dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 64. pantu.
2. Teritoriālo jurisdikciju nosaka pēc tās puses domicila vietas, pret kuru prasa izpildi, vai arī pēc izpildes vietas.

45. pants

Procedūra

1. Pieteikuma iesniegšanas procedūru reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti.
2. Pieteikuma iesniedzējam izpildes valstī nav jābūt pasta adresei vai pilnvarotam pārstāvim.
3. Pieteikumam pievieno šādus dokumentus:
 - a) nolēmuma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem;
 - b) apliecinājumu, ko izdevusi izcelsmes dalībvalsts tiesa vai kompetentā iestāde, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kura minēta 67. panta 2. punktā, neskarot 46. pantu.

46. pants

Apliecinājuma neiesniegšana

1. Ja 45. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais apliecinājums netiek iesniegts, tiesa vai kompetentā iestāde var noteikt termiņu tā iesniegšanai vai pieņemt līdzvērtīgu dokumentu, vai, ja tā uzskata informāciju par pietiekamu, neprasīt iesniegt apliecinājumu.
2. Pēc tiesas vai kompetentās iestādes pieprasījuma iesniedz dokumentu tulkojumu vai norakstu. Tulkojumus veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

47. pants

Izpildāmības pasludināšana

Nolēmumu pasludina par izpildāmu, tiklīdz ir izpildītas 45. pantā izklāstītās formalitātes, neveicot pārbaudi saskaņā ar 37. pantu. Puse, pret kuru prasa izpildi, šajā tiesvedības stadijā nav tiesīga iesniegt nekādus apsvērumus saistībā ar pieteikumu.

48. pants

Nolēmuma par pieteikumu pasludināt izpildāmību paziņošana

1. Nolēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību nekavējoties dara zināmu pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar kārtību, kāda noteikta ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem.
2. Izpildāmības pasludināšanu paziņo pusei, pret kuru prasa izpildi, pievienojot nolēmumu, ja tas minētajai pusei vēl nav izsniegts.

49. pants

Nolēmuma par pieteikumu pasludināt izpildāmību pārsūdzība

1. Jebkura puse var pārsūdzēt nolēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību.
2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 64. pantu.
3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar normām, kas reglamentē procesuālo kārtību strīdus gadījumos.
4. Ja puse, pret kuru prasa izpildi, neierodas tiesā, kurā iesniegta pārsūdzība, tiesvedībā saistībā ar pieteikuma iesniedzēja iesniegto pārsūdzību, piemēro 16. pantu, pat ja pusei, pret kuru prasa izpildi, nav domicila nevienā no dalībvalstīm.
5. Pārsūdzību par izpildāmības pasludināšanu iesniedz 30 dienās pēc lēmuma par izpildāmības pasludināšanu izsniegšanas. Ja puses, pret kuru prasa izpildi, domicils ir dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā pasludināta izpildāmība, pārsūdzības termiņš ir 60 dienas, un to sāk skaitīt no dienas, kad nolēmums par izpildāmības pasludināšanu vai paziņojums izsniegts vai nu personiski, vai ir saņemts tās dzīvesvietā. Termiņu nevar pagarināt attāluma dēļ.

50. pants

Pārsūdzības nolēmuma apstrīdēšanas procedūra

Pārsūdzības nolēmumu var apstrīdēt tikai saskaņā ar procedūru, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 64. pantu.

51. pants

Izpildāmības pasludināšanas atteikums vai atsaukšana

Tiesa, kurā iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 49. vai 50. pantu, atsaka izpildāmības pasludināšanu vai to atsauc tikai viena no 37. pantā minētajiem pamatiem dēļ. Lēmumu tā pieņem nekavējoties.

52. pants

Tiesvedības apturēšana

Tiesa, kurā iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 49. vai 50. pantu, pēc tās persona pieteikuma, pret kuru prasa izpildi, pārtrauc tiesvedību, ja nolēmuma izpildāmība pārsūdzības dēļ ir apturēta izcelsmes dalībvalstī.

53. pants

Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

1. Ja nolēmums jāatzīst saskaņā ar šo nodaļu, nekavējoties jāiesniedz pieteikuma iesniedzējam izmantot pagaidu pasākumus, tostarp aizsardzības pasākumus, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, un nav vajadzīga izpildāmības pasludināšana saskaņā ar 47. pantu.
2. Izpildāmības pasludināšana dod likumīgas tiesības veikt jebkādas aizsardzības pasākumus.
3. Termiņā, kas saskaņā ar 49. panta 5. punktu noteikts izpildāmības pasludināšanas pārsūdzības izlemšanai, un līdz jebkuras šādas pārsūdzības izlemšanai pret tās puses īpašumu, attiecībā uz kuru prasa izpildi, nedrīkst veikt nekādus izpildes pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus.

54. pants

Daļēja izpildāmība

1. Ja nolēmums ir pieņemts par vairākām lietām un ja izpildāmību nav iespējams pasludināt attiecībā uz visām lietām, tiesa vai kompetentā iestāde to pasludina attiecībā uz vienu vai vairākām lietām.
2. Pieteikuma iesniedzējs var prasīt pasludināt izpildāmību attiecībā uz atsevišķām nolēmuma daļām.

55. pants

Juridiskā palīdzība

Pieteikuma iesniedzējs, kurš izcelsmes dalībvalstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, jebkurā izpildāmības pasludināšanas tiesvedībā ir tiesīgs saņemt visplašāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, kādu paredz izpildes dalībvalsts tiesību akti.

56. pants

Nodrošinājuma, garantiju vai ķīlas nepieprasīšana

No puses, kura vienā dalībvalstī lūdz citā dalībvalstī pieņemt nolēmuma atzīšanu, izpildāmību vai izpildi, neprasa nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu, lai kā tā arī būtu nosaukta, tādēļ, ka šī puse ir ārvalstnieks vai ka tai izpildes dalībvalstī nav domicila vai dzīvesvietas.

57. pants

Maksas, nodokļa vai nodevas neuzlikšana

Tiesvedībā par izpildāmības pasludināšanu izpildes dalībvalstī nevar uzlikt nekādu maksu, nodokli vai nodevu, ko aprēķina, pamatojoties uz attiecīgās lietas vērtību.

V NODAĻA

PUBLISKI AKTI UN TIESAS IZLĪGUMI

58. pants

Publisku aktu akceptēšana

1. Dalībvalstī izdotam publiskam aktam citā dalībvalstī ir tāds pats pierādījuma spēks, kāds tam ir izcelsmes dalībvalstī, vai vistuvāk pielīdzināmais spēks ar noteikumu, ka tas nav klaji pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

Persona, kas publisku aktu vēlas izmantot citā dalībvalstī, var lūgt, lai iestāde, kas izcelsmes dalībvalstī izdod publisko aktu, aizpilda veidlapu, kas izveidota saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kura minēta 67. panta 2. punktā, aprakstot publiskā akta pierādījuma spēku, kāds tam ir izcelsmes dalībvalstī.

2. Publiska akta autentiskumu apstrīd izcelsmes dalībvalsts tiesās, un par to lemj atbilstīgi minētās valsts tiesību aktiem. Publiskam aktam, kas tiek apstrīdēts, nav nekāda pierādījuma spēka citā dalībvalstī, kamēr apstrīdēšana vēl tiek izskatīta kompetentajā tiesā.

3. Publiskajā aktā reģistrētus juridiskus aktus vai tiesiskās attiecības apstrīd tiesās, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu, un par to lemj saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami, ievērojot III nodaļu. Publiskam aktam, kas tiek apstrīdēts, nav nekāda pierādījuma spēka nevienā citā dalībvalstī, izņemot izcelsmes dalībvalsti, attiecībā uz to, kas tiek apstrīdēts, kamēr apstrīdēšana vēl tiek izskatīta kompetentajā tiesā.

4. Ja tiesvedības iznākums dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz publiskā aktā reģistrētiem juridiskiem aktiem vai tiesiskām attiecībām lietā par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, tad minētā jautājuma izlemšana ir minētās tiesas jurisdikcijā.

59. pants

Publisku aktu izpildāmība

1. Publiskais akts, kas ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tiek pasludināts par izpildāmu citā dalībvalstī saskaņā ar 44. līdz 57. pantā paredzēto procedūru.

2. Regulas 45. panta 3. punkta b) apakšpunkta nolūkā iestāde, kas izdevusi publisko aktu, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma izdod apliecinājumu, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kura minēta 67. panta 2. punktā.

3. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 49. vai 50. pantu, atsaka vai atsauc izpildāmības pasludināšanu tikai tad, ja publiskā akta izpilde ir klaji pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

60. pants

Tiesas izlīgumu izpildāmība

1. Tiesas izlīgumi, kuri ir izpildāmi izcelsmes dalībvalstī, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tiek pasludināti par izpildāmiem citā dalībvalstī saskaņā ar 44. līdz 57. pantā paredzēto procedūru.

2. Piemērojot 45. panta 3. punkta b) apakšpunktu, tiesa, kura apstiprinājusi izlīgumu vai kurā tas noslēgts, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma izdod apliecinājumu, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kura minēta 67. panta 2. punktā.

3. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 49. vai 50. pantu, atsaka vai atsauc izpildāmības pasludināšanu tikai tad, ja tiesas izlīguma izpilde ir klaji pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

VI NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

61. pants

Legalizācija un citas līdzīgas formalitātes

Attiecībā uz dalībvalstī izdotiem dokumentiem šīs regulas sakarā neprasa veikt legalizāciju vai citas līdzīgas formalitātes.

62. pants

Saistība ar spēkā esošām starptautiskām konvencijām

1. Šī regula neskar tādu divpusēju vai daudzpusēju konvenciju piemērošanu, kuru līgumslēdzējas puses šīs regulas vai lēmuma, ievērojot LESD 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu, pieņemšanas laikā ir viena vai vairākas dalībvalstis un kuras ir saistītas ar jautājumiem, uz ko attiecas šī regula, neskarot LESD 351. pantā paredzētos dalībvalstu pienākumus.

2. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstu savstarpējās attiecībās šī regula prevalē pār konvencijām, kuras tās savstarpēji noslēgušas, ciktāl šādas konvencijas saistītas ar jautājumiem, ko reglamentē šī regula.

63. pants

Publiski pieejama informācija

Lai informāciju darītu pieejamu sabiedrībai, dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās, Komisijai sniedz īsu kopsavilkumu par saviem tiesību aktiem un procedūrām, kas attiecas uz reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, tostarp informāciju par to, kāda veida iestādei ir kompetence reģistrētu partnerattiecību mantisko seku lietās, un par 28. pantā minētajām sekām attiecībā uz trešām personām.

Dalībvalstis pastāvīgi atjaunina šo informāciju.

64. pants

Kontaktinformācija un procedūras

1. Dalībvalstis līdz 2018. gada 29. aprīlim paziņo Komisijai:

- a) tiesas vai iestādes, kurām ir kompetence izskatīt pieteikumus par izpildāmības pasludināšanu saskaņā ar 44. panta 1. punktu un pārsūdzības par nolēmumiem attiecībā uz šādiem pieteikumiem saskaņā ar 49. panta 2. punktu;
- b) par pārsūdzību pieņemta nolēmuma apstrīdēšanas procedūras, kas minētas 50. pantā.

Dalībvalstis informē Komisiju par visām turpmākajām izmaiņām minētajā informācijā.

2. Komisija saskaņā ar 1. punktu paziņoto informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, izņemot 1. punkta a) apakšpunktā minēto tiesu un iestāžu adreses un citu kontaktinformāciju.

3. Komisija dara publiski pieejamu visu saskaņā ar 1. punktu sniegto informāciju, izmantojot jebkādas piemērotus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

65. pants

Saraksta, kas ietver regulas 3. panta 2. punktā minēto informāciju, izveidošana un turpmāka grozīšana

1. Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu paziņojumiem, izveido pārējo iestāžu un tiesību speciālistu sarakstu, kuri minēti 3. panta 2. punktā.

2. Dalībvalstis ziņo Komisijai par visām turpmākām izmaiņām attiecībā uz informāciju, kas ir minētajā sarakstā. Komisija attiecīgi groza šo sarakstu.

3. Komisija sarakstu un visus tā turpmākos grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Komisija dara publiski pieejamu visu saskaņā ar 1. un 2. punktu sniegto informāciju, izmantojot jebkādas citus piemērotus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

66. pants

Regulas 45. panta 3. punkta b) apakšpunktā un 58., 59. un 60. pantā minēto apliecinājumu un veidlapu izveidošana un turpmāka grozīšana

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido un pēc tam groza apliecinājumus un veidlapas, kas minētas 45. panta 3. punkta b) apakšpunktā un 58., 59. un 60. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 67. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

67. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

68. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Līdz 2027. gada 29. janvārim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs regulas piemērošanu. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno šīs regulas grozījumu priekšlikumus.

2. Līdz 2024. gada 29. janvārim Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs regulas 9. un 38. panta piemērošanu. Šajā ziņojumā jo īpaši izvērtē to, cik lielā mērā ar minētajiem pantiem ir tikusi nodrošināta tiesu iestāžu pieejamība.

3. Panta 1. un 2. punktā minēto ziņojumu nolūkā nolūkā dalībvalstis Komisijai paziņo atbilstīgu informāciju par to, kā valstu tiesas piemēro šo regulu.

69. pants

Pārejas noteikumi

1. Ievērojot 2. un 3. punktu, šo regulu piemēro vienīgi attiecībā uz tiesvedību, kas uzsākta 2019. gada 29. janvārī vai pēc tam, uz publiskiem aktiem, kuri oficiāli sagatavoti vai reģistrēti minētajā dienā vai pēc tās, un uz tiesas izlīgumiem, kas apstiprināti vai panākti minētajā dienā vai pēc tās.
2. Ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī ir uzsākta pirms 2019. gada 29. janvāra, pēc minētās dienas pieņemtus nolēmumus atzīst un izpilda saskaņā ar IV nodaļas noteikumiem, ja piemērotie jurisdikcijas noteikumi atbilst II nodaļā izklāstītajiem noteikumiem.
3. Regulas III nodaļu piemēro tikai partneriem, kas savas partnerattiecības reģistrē vai norāda reģistrēto partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamos tiesību aktus pēc 2019. gada 29. janvāra.

70. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Šo regulu piemēro dalībvalstis, kas piedalās ciešākā sadarbībā attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem un nolēmumu atzīšanu un izpildi starptautisku pāru mantisko attiecību jomā, aptverot gan laulāto mantiskās attiecības, gan reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas, kā tas atļauts ar Lēmumu (ES) 2016/954.

To piemēro no 2019. gada 29. janvāra, izņemot 63. un 64. pantu, kurus piemēro no 2018. gada 29. aprīļa, un 65., 66. un 67. pantu, kurus piemēro no 2016. gada 29. jūlija. Dalībvalstis, kuras ir iesaistītas ciešākā sadarbībā saskaņā ar lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar LESD 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu, šo regulu piemēro, sākot no attiecīgajā lēmumā noteiktās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama iesaistītajās dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Luksemburgā, 2016. gada 24. jūnijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A.G. KOENDERS